

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4CoKR/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121202487
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Šiffalovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:2121202487.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Šiffalovičovej a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Tatiany Pastierikovej, v právnej veci navrhovateľa - veriteľa: Wertheim T, s.r.o., Kračanská cesta 49, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 47 618 248, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Trnava, oddiel: Sro, vložka č. 43563/T, právne zast. AK Olekšáková s.r.o., Jégeho 12, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 139 568, o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka: DARUTIL, s.r.o. v konkurze, Bratislavská 14, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 36 253 171, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Trnava, oddiel: Sro, vložka č. 13964/T, právne zast. LEGATE, s.r.o., Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 35 846 909, o odvolaní dlžníka proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č.k. 26K/11/2021-287 zo dňa 14. marca 2022, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Trnava č.k. 26K/11/2021-287 zo dňa 14. marca 2022 v odvolaní napadnutej časti II. až VII. výroku **p o t v r d z u j e**.

II. Navrhovateľ má proti dlžníkovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“), prvým výrokom zamietol návrh dlžníka na prerušenie konkurzného konania do rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti dlžníka voči uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 3CoKR/31/2021-339 zo dňa 06.09.2021. Druhým výrokom vyhlásil konkurz na majetok dlžníka: DARUTIL, s.r.o., so sídlom Bratislavská 14, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 36 253 171 zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Trnava, oddiel: Sro, vložka č. 13964/T. Tretím výrokom ustanovil do funkcie správcu: UBC 2020, k.s., so sídlom kancelárie Tamaškovičova 2742/17, 917 01 Trnava, značka správcu: S2009. Štvrtým výrokom vyzval veriteľov dlžníka, aby v základnej prihlasovacej lehote do 45 dní od vyhlásenia konkurzu prihlásili svoje pohľadávky spôsobom podľa § 28 a § 29 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej ako „ZKR“) v jednom rovnopise u správcu na adrese jeho kancelárie a v jednom rovnopise na Okresnom súde Trnava k sp. zn. 26K/11/2021. Piatym výrokom začal hlavné insolvenčné konanie podľa článku 3 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848 z 20.05.2015 o insolvenčnom konaní. Šiestym výrokom uložil správcovi bez zbytočného odkladu informovať o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka spôsobom podľa článku 54 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848 z 20.05.2015 o insolvenčnom konaní známych zahraničných veriteľov dlžníka, ktorí majú svoj obvyklý pobyt, bydlisko alebo registrované sídlo v inom členskom štáte ako v Slovenskej republike, vrátane daňových orgánov a orgánov sociálneho zabezpečenia členských štátov. Siedmym výrokom poučil účastníkov konkurzného konania, že z dôvodov podľa § 49 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), majú právo uplatniť námietku zaujatosti voči sudcovi, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na

konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti, a to najneskôr do uplynutia lehoty na prihlasovanie pohľadávok. Na námietky doručené neskôr, na opakované námietky z toho istého dôvodu, ak o nich už nadriadený súd rozhodol a na námietky týkajúce sa len okolností spočívajúcich v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci súd neprihliada. V námietke zaujatosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju robí, ktorej veci sa týka, čo sa ňou sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa účastník uplatňujúci si námietku o dôvode vylúčenia dozvedel, dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa uvedené náležitosti súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá (§ 52 ods. CSP).

Rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 3 ods. 1, a 2, § 11 ods. 1 a 3, § 19 ods. 1, § 22 ods. 1, § 40 ods. 1, § 23 ods. 1, § 197 ods. 4 ZKR, čl. 54 ods. 1 a 2 nariadenia Rady (ES) č. 2015/848 zo dňa 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní, § 1 ods. 1 a 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 643/2005 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o spôsobe určenia platobnej neschopnosti a predĺženia (ďalej len „vyhláška“), § 164, § 162 ods. 3 CSP.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že Okresný súd Trnava uznesením č. k. 26K/11/2021-39 zo dňa 29.04.2021 rozhodol tak, že začína konkurzné konanie na majetok dlžníka DARUTIL, s.r.o., so sídlom Bratislavská 14, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 36 253 171, zapísaný v Obchodnom registri Okresného súdu Trnava, oddiel: Sro, vložka číslo: 13964/T. Uznesenie bolo publikované v Obchodnom vestníku dňa 06.05.2021 a právoplatné dňa 07.05.2021. Konanie začalo na základe návrhu veriteľa dlžníka -Wertheim T, s.r.o., doručeného dňa 26.04.2021, v ktorom uviedol, že dlžník má voči veriteľovi nasledovné záväzky po lehote splatnosti, spolu vo výške 543.281,11 EUR plus príslušenstvo, ktoré vznikli z dôvodu neuhradenia kúpnej ceny za odobraný kovový odpad, uplatnený nasledovnými faktúrami bližšie špecifikované v rozhodnutí.

3. Uznesením č.k. 26K/11/2021-162 zo dňa 02.12.2021 rozhodol súd o pristúpení veriteľa WERTHEIM Production, s.r.o., so sídlom Kračanská cesta 49, Dunajská Streda, IČO: 51 245 337 do konkurzného konania dlžníka.

4. Dlžník namietal aktívnu legitímáciu veriteľa a taktiež namietal, že nie je splnený ani ďalší predpoklad na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok, a to existencia plurality veriteľov. Navrhovateľ vo svojom návrhu označil okrem seba ešte ďalších veriteľov, a to pristupujúceho navrhovateľa WERTHEIM Production s.r.o., spoločnosť SCHINDLER ESKALÁTORY s.r.o. a spoločnosť TERRASTROJ spol. s r.o.. Vo vzťahu k pohľadávke spol. WERTHEIM Production s.r.o. dlžník na pojednávaní argumentoval tým, že podľa ustanovenia § 3 ods.2 ZKR nie je možné na túto pohľadávku prihliadať, nakoľko navrhovateľ postúpil časť svojich pohľadávok na WERTHEIM Production s.r.o. v lehote kratšej ako 90 dní pred podaním návrhu a teda na pohľadávku tohto veriteľa s poukazom na pluralitu veriteľa nemožno prihliadať. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že WERTHEIM Production s.r.o. má voči dlžníkovi pohľadávku z dôvodu neuhradenia kúpnej ceny za odobraný kovový odpad fakturovaný faktúrou č. 87000119 zo dňa 25.04.2019 vo výške 1.124,82 EUR a faktúrou č. 87000319 zo dňa 10.07.2019 vo výške 1.413,16 EUR. Tieto záväzky boli potvrdené rozhodnutím- platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 31Up/1814/2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 17.11.2020, pričom zároveň súd nemal preukázané, že tieto pohľadávky by mali byť predmetom postúpenia z navrhovateľa na pristupujúceho veriteľa spoločnosť WERTHEIM Production s.r.o., pričom z Oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 16.04.2021 (č.l. 108) vyplýva, že predmetom postúpenia boli celkom iné pohľadávky veriteľa, ako tie, ktoré sú uvedené v návrhu navrhovateľa a na základe ktorých WERTHEIM Production s.r.o. odvodzuje svoje postavenie ako veriteľ a pristupujúci navrhovateľ v tomto konaní. Neexistuje teda dlžníkom tvrdený dôvod, pre ktorý by súd nemal na pohľadávku veriteľa z hľadiska preukázovania plurality veriteľov prihliadať. Následne dlžník v konaní namietal, že uvedená pohľadávka zanikla v dôsledku jednostranného zápočtu o čom predložil v konaní podanie označené ako Oznámenie o jednostrannom započítaní vzájomných pohľadávok zo dňa 02.12.2021 (č.l. 169) v zmysle ktorého si dlžník započítal svoju pohľadávku vo výške 3.000 EUR uplatnenú faktúrou č. 20190188 zo dňa 22.05.2019 s vyššie uvedenou pohľadávkou veriteľa WERTHEIM Production s.r.o. vo výške 2.537,98 EUR. K uvedenému zápočtu navrhovateľ uviedol, že pohľadávka dlžníka vo výške 3.000 EUR už dávno zanikla započítaním na základe oznámenia o jednostrannom započítaní pohľadávok zo dňa 27.04.2021 (č.l. 108-109).

5. Dlžník tiež namietal spornosť pohľadávky označeného veriteľa SCHINDLER ESKALÁTORY s.r.o. , pričom tvrdil zánik časti tejto pohľadávky vo výške 21.590,65 EUR na základe jednostranného zápočtu zo

dňa 11.11.2021 (č.l. 100) s pohľadávkou dlžníka titulom náhrady škody, ktorá mala vzniknúť porušením zmluvných povinností zo strany tohto veriteľa vyplývajúcich z kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 01.07.2010. Vo zvyšnej časti vo výške 50.622 EUR, označil pohľadávku tohto veriteľa za spornú z dôvodu, že nárok na zaplatenie kúpnej ceny uplatnený faktúrami nevznikol nakoľko dlžníkom označené faktúry sú nesprávne. Súd uviedol, že na to, aby bolo možné pohľadávky veriteľa SCHINDLER ESKALÁTORY s.r.o. považovať za sporné a neprihliadať na ne je potrebné, aby tieto svoje tvrdenia preukázal. Dlžník však podľa názoru súdu svoj nárok na náhradu škody kvalifikovaným spôsobom neosvedčil. Rovnako neobstojí obrana dlžníka o nesprávnosti vystavených faktúr, keďže nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci, že by faktúry reklamoval prípadne, že by žiadal ich opravu, s tým, že uvedené nevyplýva ani z predloženej e-mailovej komunikácie (č.l. 106-107). Preto podľa názoru súdu niet dôvodu na to, aby neprihliadal na pohľadávky tohto veriteľa.

6. Súd prvej inštancie poukázal na to, že úspešnosť návrhu veriteľa na vyhlásenie konkurzu na majetok jeho dlžníka je podmienená splnením viacerých podmienok. Okrem obligatórnych obsahových náležitostí návrhu, je to predovšetkým existencia úpadku dlžníka. Veriteľ je oprávnený domáhať sa, aby súd rozhodol o vyhlásení konkurzu len z dôvodu platobnej neschopnosti dlžníka. Dlžník vo svojom vyjadrení zo dňa 24.11.2021 vyslovil záver, že nie je platobne neschopný a preto nie je možné na jeho majetok vyhlásiť konkurz. Dlžník v zozname záväzkov uviedol celkovú výšku peňažných záväzkov, s ktorých plnením je ku dňu začatia konkurzného konania 30 dní v omeškaní 1.315.830,31 EUR. Dlžník s poukazom na ustanovenia § 1 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 643/2005 Z.z. neprihliadal na záväzok voči spoločnosti LIQUID RECYCLING, s.r.o. vo výške 11.760 EUR, na záväzok voči spoločnosti KRYM, s.r.o. vo výške 81.150,90 EUR a taktiež na záväzok voči spoločnosti MOTOKOM SLOVAKIA s.r.o. vo výške 128.468,01 EUR. Ďalej vzhľadom na dlžníkom tvrdý zánik a spornosť pohľadávok navrhovateľa a spoločnosti SCHINDLER ESKALÁTORY, s.r.o. neprihliadal ani na tieto záväzky. Po dopočítaní uvedených záväzkov, predstavuje výška záväzkov dlžníka, ktoré boli po lehote splatnosti k 07.05.2021 sumu 478.819,83 EUR. Finančný majetok dlžníka k 07.05.2021 predstavoval sumu vo výške 494.785,15 EUR, z čoho je podľa názoru dlžníka zrejme, že finančný majetok dlžníka prevyšuje hodnotu záväzkov dlžníka.

7. Súd mal za to, že nakoľko dlžník nepreukázal spornosť pohľadávky navrhovateľa a veriteľa SCHINDLER ESKALÁTORY s.r.o. z dôvodov uvedených v bodoch 25.a 27 uznesenia, nebol dôvod, aby neprihliadal na tieto záväzky pri preukazovaní svojej platobnej schopnosti. Ohľadom pohľadávky spoločnosti MOTOKOM SLOVAKIA s.r.o. má súd za to, že nebol splnený predpoklad na neprihliadnutie na tento záväzok, s tým, že uvedená spoločnosť nepotvrdila ku dňu začatia konkurzného konania, že rokuje o zmene splatnosti tejto pohľadávky a za takéto potvrdenie nemožno považovať e-mailovú komunikáciu zo dňa 25.02.2021 aj s poukazom na vyjadrenie štatutárneho zástupcu navrhovateľa, z ktorého vyplýva, že na základe komunikácie s finančnou riaditeľkou spoločnosti MOTOCOM Slovakia s.r.o. bolo zistené, že predložený splátkový kalendár nie je platený riadne a včas a ďalej nepokračujú v rokovaníach s dlžníkom a uvedené tvrdenie dlžníka sa teda nezakladá na pravde. Ohľadom finančného majetku dlžníka- hotovosti v pokladni ku dňu 07.05.2021 vo výške 242.612,43 EUR súd vyslovil pochybnosť, že by v uvedenom čase mal dlžník hotovosť v takejto výške a to aj vzhľadom na to, že ku dňu vypracovania zoznamu majetku predloženého v reštrukturalizačnom konaní t.j. ku dňu 03.05.2021 dlžník uviedol ako zostatok v pokladni hotovosť 2.371,86 EUR. Pokiaľ by aj súd mal osvedčenú výšku hotovosti v pokladni na základe vyššie uvedeného je zrejme, že hodnota záväzkov dlžníka je viac ako 1.220.436,92 EUR (keďže dlžník v rámci záväzkov nevyčíslil aj úroky z omeškania prislúchajúce k dlžným sumám), pričom súd neprihliadal v zmysle § 1 ods. 3 vyhlášky na peňažné záväzky spoločnosti LIQUID RECYCLING, s.r.o. a KRYM, s.r.o., ohľadom ktorých dlžník preukázal vzájomné rokovania a tiež na pohľadávku spoločnosti TERRASTROJ spol. s r.o., u ktorej dlžník preukázal zánik pohľadávky jej úhradou prostredníctvom tretieho subjektu a teda hodnota záväzkov prevyšuje dlžníkom uvedený finančný majetok vo výške 494.785,15 EUR.

8. K argumentácii právneho zástupcu dlžníka, že dlžník v návrhu na povolenie reštrukturalizácie neuviedol, že je v úpadku, ale iba uviedol, že má záväzky voči viacerým veriteľom po lehote splatnosti viac ako 30 dní, pričom nekonštatoval, že tieto nie sú kryté finančným majetkom je v rozpore s podaným návrhom na povolenie reštrukturalizácie zo dňa 03.05.2021, v ktorom sa v bode 3. Opísanie rozhodujúcich skutočností uvádza, že: „... navrhovateľ je v úpadku a svoj úpadok chce riešiť postupným uspokojením svojich veriteľov...“. Rovnako v predloženej Reštrukturalizačnom posudku zo

dňa 03.05.2021 sa konštatuje v bode 5.2.1. platobná neschopnosť a teda úpadok dlžníka. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dlžník je v úpadku a to formou platobnej neschopnosti.

9. Súd ďalej uviedol, že dlžník zároveň pre prípad, ak by súd nemal preukázaný nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa, alebo nemal osvedčenú jeho platobnú schopnosť, navrhol konkurzné konanie prerušiť do rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti zo dňa 12.11.2021 voči uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 3CoKR/31/2021-339 v spojení s uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 36R/1/2021-129, nakoľko v konaní pred Ústavným súdom sa rieši otázka, ktorá môže mať závažný význam pre rozhodnutie súdu v konkurznom konaní. Návrh dlžníka na prerušenie konkurzného konania do rozhodnutia Ústavného súdu SR súd zamietol, nakoľko z písomného vyjadrenia dlžníka zo dňa 08.03.2022 vyplýva, že o jeho ústavnej sťažnosti bolo rozhodnuté a to tak, že bola odmietnutá. Súd zároveň uviedol, že prerušenie konkurzného konania zákon pripúšťa iba výnimočne (§ 16 ZKR). V iných prípadoch je prerušenie konkurzného konania neprípustné (§ 197 ods. 5 ZKR).

10. Záverom súd prvej inštancie uviedol, že účelom konkurzného konania je vyriešenie majetkových pomerov dlžníka, ktorý je v úpadku, speňažením jeho majetku a kolektívnym uspokojením jeho veriteľov. Cieľom konkurzu je dosiahnuť pomerné uspokojenie veriteľov z dlžníkovho majetku. Súd vyhlási konkurz, keď predpokladá, že dlžník má dostatok majetku postačujúci aspoň na úhradu pohľadávok proti konkurznej podstate, čo v tomto prípade preukázané bolo zoznamom majetku dlžníka zo dňa 03.05.2021 predloženého v reštrukturalizačnom konaní sp.zn. 36R/1/2021 ako aj zoznamom pohľadávok dlžníka predložených v tomto konaní.

11. Na základe uvedeného súd mal za preukázané, že sú splnené hmotnoprávne aj procesnoprávne podmienky na vyhlásenie konkurzu.

12. O ustanovení správcu rozhodol súd v súlade s § 22 ods. 1 ZKR a § 40 ods.1 ZKR a ustanovil za správcu UBC 2020, k.s., so sídlom kancelárie Tamaškovičova 2742/17, 917 01 Trnava, značka správcu: S 2009, a to na základe náhodného výberu pomocou technických a programových prostriedkov schválených ministerstvom.

13. Súd vyzval veriteľov na prihlásenie pohľadávok.

14. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie dlžník proti výrokom II. - VII. uznesenia, a to z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP.

15. Namietal, že súd v bode 25. v spojení s bodom 26. napadnutého uznesenia tvrdí, že dlžník nepreukázal spornosť pohľadávky navrhovateľa, a tento je podľa názoru súdu subjektom aktívnej legitímovaným na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu.

16. Dlžník opakovane uviedol, že „aktívne legitímovaným na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu je ten veriteľ, ktorý má nespornú pohľadávku voči dlžníkovi 30 dní po lehote splatnosti (§ 11 ods. 3 v spojení s § 12 ods. 2 ZKR). Na prípadné sporné pohľadávky veriteľa súd neprihliada, preto tieto nie sú spôsobilé založiť navrhovateľovi aktívnu legitímáciu na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu (§ 19 ods. 1 písm. c)).“

17. Dlžník mal za to, že súd nesprávne posúdil otázku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa. Súd pochybil tým, že na základe už vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keďže:
- pohľadávka navrhovateľa, na základe ktorej sa navrhovateľ snažil preukázať súdu ním tvrdenú platobnú neschopnosť dlžníka, zanikla v časti vo výške 227.677,- EUR na základe jednostranného zápočtu dlžníka doručeného navrhovateľovi dňa 11.11.2021 (ďalej aj „zápočet“);
- zápočet predstavuje štandardný spôsob zániku pohľadávky v zmysle platných právnych predpisov a neodporuje dohode medzi dlžníkom a navrhovateľom;
- dlžníková pohľadávka voči navrhovateľovi vzniknutá z titulu náhrady škody, ktorá bola predmetom zápočtu, je riadne preukázaná;
- tvrdenie súdu, že dlžník zánik pohľadávky navrhovateľa riadne nedoložil dôkazmi považuje preto dlžník za nesprávne.

18. Dlžník ďalej uviedol, že pokiaľ navrhovateľ tvrdí opak, uvedené len potvrdzuje, že existuje spor medzi navrhovateľom a dlžníkom o existencii pohľadávok uvedených v návrhu na vyhlásenie konkurzu. Takéto

výhrady a rozpory prekračujú rozsah dokazovania existencie (nespornosti) pohľadávky navrhovateľa označenej v návrhu na vyhlásenie konkurzu, prípustný v nespornom konkurznom konaní.

19. Dlžník namietol i spornosť zvyšnej časti pohľadávky navrhovateľa vo výške 315.604,11 EUR (tej, ktorá nezanikla zápočtom), má za to, že tvrdenie súdu o nepreukázaní spornosti pohľadávky navrhovateľa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže z obsahu konkurzného spisu a predložených dôkazov je zrejmá spornosť pohľadávky navrhovateľa.

20. Vo vzťahu k pohľadávkam spoločnosti WERTHEIM Production s.r.o. a SCHINDLER ESKALÁTORY s.r.o., ktoré boli označené v návrhu na vyhlásenie konkurzu, dlžník opätovne uviedol, že ich spornosť osvedčil, a to podobne ako pri pohľadávke navrhovateľa - predložením dôkazov, ktoré sú súčasťou konkurzného spisu.

21. Dlžník mal za to, že nesprávnym posúdením osvedčenia spornosti pohľadávky navrhovateľa, ako i ďalších navrhovateľom označených pohľadávok, došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces, keďže z predložených dôkazov je jednoznačne možné konštatovať, že dlžník nebol ku dňu podania návrhu na vyhlásenie konkurzu platobne neschopný.

22. Vo vzťahu k pochybnosti súdu, vyslovene v bode 30. uznesenia, dlžník uviedol, že počas výkonu svojej podnikateľskej činnosti používal finančnú hotovosť nachádzajúcu sa v pokladni spoločnosti na nákupy tovaru (t. j. kovový odpad, šrot, železo, separovaný odpad ako napr. papier) od jednotlivých fyzických osôb, ktoré tento tovar (odpad) prinášali do zberných dvorov, kt. dlžník prevádzkoval (Zlaté Klasy, Čiližská Radvaň, Topoľníky, Dunajská Streda). Preto niet pochybnosti o existencii tejto hotovosti v pokladni dlžníka, tak ako to uviedol vo svojom vyjadrení.

23. Dlžník v závere svojho odvolania poukázal na výpočet preukazujúci jeho platobnú schopnosť, ktorý súdu doručil v rámci svojho vyjadrenia zo dňa 24.11.2021 a ktorý uviedol takisto na pojednávaní, a teda je súčasťou konkurzného spisu.

24. V nadväznosti na vyššie uvedené týmto dlžník žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Trnava, sp. zn. 26K/11/2021 - 287 zo dňa 14.03.2022 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

25. Krajský súd v Bratislave ako odvolací (§ 34CSP), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že predmetné uznesenie je potrebné potvrdiť v napadnutých výrokoch II. až VII., ako vecne správne.

26. Podľa § 3 ods. 1 prvá veta ZKR, dlžník je v úpadku, ak je platobne neschopný alebo predĺžený. Ak dlžník podá návrh na vyhlásenie konkurzu, rozumie sa tým, že je v úpadku.

27. Podľa § 3 ods. 2 ZKR, právnická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 30 dní po lehote splatnosti aspoň dva peňažné záväzky viac ako jednému veriteľovi. Za jednu pohľadávku pri posudzovaní platobnej schopnosti dlžníka sa považujú všetky pohľadávky, ktoré počas 90 dní pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu pôvodne patrili len jednému veriteľovi. Fyzická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. Ak peňažnú pohľadávku nemožno voči dlžníkovi vymôcť exekúciou alebo ak dlžník nesplnil povinnosť uloženú mu výzvou podľa § 19 ods. 1 písm. a), predpokladá sa, že je platobne neschopný.

28. Podľa § 11 ods. 1 ZKR, návrh na vyhlásenie konkurzu sa podáva na príslušnom súde (ďalej len „súd“). Návrh na vyhlásenie konkurzu je oprávnený podať dlžník, veriteľ, v mene dlžníka likvidátor alebo iná osoba, ak to ustanovuje tento zákon. Dlžník je oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu na svoj majetok podľa tejto časti zákona, iba ak je právnickou osobou. Veriteľ je oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu podľa tejto časti zákona iba voči dlžníkovi, ktorý je právnickou osobou alebo fyzickou osobou - podnikateľom.

29. Podľa § 11 ods. 3 ZKR, veriteľ je oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu, ak môže odôvodnene predpokladať platobnú neschopnosť svojho dlžníka. Platobnú neschopnosť dlžníka možno

odôvodnene predpokladať vtedy, ak je dlžník viac ako 30 dní v omeškaní s plnením aspoň dvoch peňažných záväzkov viac ako jednému veriteľovi a bol jedným z týchto veriteľov písomne vyzvaný na zaplatenie.

30. Podľa § 12 ods. 2 ZKR, ak návrh na vyhlásenie konkurzu podáva veriteľ, v návrhu je povinný uviesť skutočnosti, z ktorých možno odôvodnene predpokladať platobnú neschopnosť dlžníka, ako aj označiť svoju pohľadávku 30 dní po lehote splatnosti a označiť ďalšieho veriteľa s pohľadávkou 30 dní po lehote splatnosti. K návrhu je veriteľ povinný pripojiť listiny, ktoré dokladajú jeho pohľadávku označenú v návrhu. Navrhovateľ pohľadávku doloží

- a) písomným uznaním dlžníka s úradne overeným podpisom dlžníka,
- b) vykonateľným rozhodnutím alebo iným podkladom, na základe ktorého možno nariadiť výkon rozhodnutia alebo vykonať exekúciu,
- c) potvrdením audítora, správcu alebo súdneho znalca, že navrhovateľ pohľadávku účtuje v účtovníctve v súlade s účtovnými predpismi, a v prípade, že ide o pohľadávku nadobudnutú prevodom alebo prechodom, aj potvrdením audítora, správcu alebo súdneho znalca, že pohľadávka účtovaná v účtovníctve navrhovateľa má doložený dôvod vzniku, ak podáva návrh voči právnickej osobe,
- d) potvrdením Ministerstva financií Slovenskej republiky o existencii pohľadávky štátu z príspevku poskytnutého dlžníkovi z prostriedkov Európskej únie, schváleného a účtovaného certifikačným orgánom, alebo
- e) písomným vyhlásením s úradne osvedčenými podpismi najmenej piatich zamestnancov alebo bývalých zamestnancov dlžníka, ktorí nie sú jeho spriaznenými osobami, o nesplnení ich pohľadávky na mzde, odstupnom alebo odchodnom 30 dní po lehote splatnosti; navrhovateľom v tomto prípade môže byť len zamestnanec alebo bývalý zamestnanec dlžníka, ktorý nie je osobou spriaznenou s dlžníkom, a ktorý je zastúpený odborovou organizáciou, aj keď nie je jej členom.

31. Podľa § 19 ods. 1 ZKR, ak sa konkurzné konanie začalo na návrh veriteľa,

a) súd do 5 dní od začatia konkurzného konania

1. odošle dlžníkovi do vlastných rúk rovnopis návrhu spolu s uznesením, ktoré obsahuje najmä

1a. výzvu, aby sa do 20 dní od jeho doručenia vyjadril k návrhu osvedčil svoju platobnú schopnosť; najmä aby predložil

1aa. zoznam všetkých svojich peňažných záväzkov, s ktorých plnením bol v deň začatia konkurzného konania 30 dní v omeškaní,

1ab. zoznam všetkých svojich bankových účtov s prehľadom zostatkov v deň začatia konkurzného konania,

1ac. informáciu o stave hotovosti v deň začatia konkurzného konania a v deň predloženia tejto informácie súdu,

1ad. zoznam pohľadávok, pri ktorých možno s odbornou starostlivosťou predpokladať, že budú uhradené najneskôr do 30 dní od začatia konkurzného konania,

1b. poučenie, že inak súd vyhlási na jeho majetok konkurz,

1c. poučenie o trestnoprávných následkoch neplnenia si povinností v konkurze,

2. určí termín pojednávania, na ktoré predvolá dlžníka a o ktorom upovedomí veriteľov označených v návrhu; predvolanie, ako aj upovedomenie súd doručí zverejnením v Obchodnom vestníku; dlžníkovi predvolanie doručí aj iným spôsobom; termín pojednávania súd určí tak, aby sa konalo najneskôr do 70 dní od začatia konkurzného konania,

3. vyzve dlžníka na vyjadrenie, či súhlasí, aby súd rozhodol vo veci vyhlásenia konkurzu bez pojednávania; ak tak dlžník urobí, súd zruší termín pojednávania a rozhodne bez pojednávania; rovnako postupuje aj vtedy, ak sa má za to, že dlžník svoju platobnú schopnosť neosvedčil,

b) súd rozhodne vo veci vyhlásenia konkurzu do 7 dní od vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, alebo do 7 dní, odkedy dlžník súhlasil, aby sa rozhodlo bez pojednávania,

c) súd rozhodne o vyhlásení konkurzu vtedy, ak dlžník neosvedčil svoju platobnú schopnosť, inak rozhodne o zastavení konkurzného konania; pri rozhodovaní o vyhlásení konkurzu súd neprihliada na záväzky, pri ktorých dlžník osvedčil ich spornosť; ak sa dlžník v lehote podľa odseku 1 písm. a) bodu 1 nevyjadril, má sa za to, že svoju platobnú schopnosť neosvedčil,

d) a súd má pred rozhodnutím o vyhlásení konkurzu pochybnosti o dlžníkovej majetnosti, bez zbytočného odkladu po tom, čo zistí, že tu nie sú dôvody na iné rozhodnutie ako vyhlásenie konkurzu, ustanoví dlžníkovi predbežného správcu; o návrhu v tomto prípade rozhodne v lehote podľa § 20 ods. 1.

32. Podľa § 19 ods. 3 ZKR, odvolací súd rozhodne o odvolaní bez nariadenia pojednávania do 45 dní od predloženia veci. Pre odvolací súd je rozhodujúci stav v čase rozhodnutia súdu prvého stupňa. Ak odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie, súd prvého stupňa postupuje odo dňa vrátenia veci, ako by konkurzné konanie začalo.

33. Podľa § 22 ods. 1 ZKR, v uznesení o vyhlásení konkurzu súd ustanoví správcu a vyzve veriteľov, aby v zákonnej lehote prihlásili svoje pohľadávky; v uznesení tiež poučí veriteľov o spôsobe prihlasovania pohľadávok, následkoch nedodržania lehoty na prihlasovanie pohľadávok a následkoch nesprávneho prihlásenia pohľadávok odkazom na príslušné ustanovenia tohto zákona. Ak súd v konkurznom konaní už ustanovil predbežného správcu, do funkcie správcu ustanoví predbežného správcu.

34. Podľa § 40 ods. 1 ZKR, správcu v konkurznom konaní ustanovuje súd uznesením; za správcu môže ustanoviť len osobu zapísanú do zoznamu správcov. Súd ustanoví správcu na základe náhodného výberu pomocou technických a programových prostriedkov schválených ministerstvom; to neplatí, ak ide o ustanovenie správcu na návrh schôdze veriteľov. Uznesenie o ustanovení správcu súd bezodkladne zverejní v Obchodnom vestníku; uznesenie tiež doručí úpadcovi (dlužníkovi) a správcovi.

35. Podľa § 23 ods. 1 ZKR, vyhlásením konkurzu sa začína konkurz. Konkurz sa považuje za vyhlásený zverejnením uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku. Vyhlásením konkurzu sa dlžník stáva úpadcom.

36. Podľa § 198 ods. 1 ZKR, súd v konaní podľa tohto zákona rozhoduje uznesením. Proti uzneseniu vydanom v konkurznom konaní, v reštrukturalizačnom konaní alebo v konaní o oddĺžení je odvolanie prípustné, len ak to ustanovuje tento zákon. Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v konaní podľa tohto zákona nie je prípustné.

37. Podľa čl. 54 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2015/848 zo dňa 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní, hneď po začatí insolvenčného konania v členskom štáte súd tohto štátu s príslušnou právomocou alebo správca vymenovaný týmto súdom okamžite informuje známych zahraničných veriteľov.

38. Podľa čl. 54 ods. 2 Nariadenia Rady (ES) č. 2015/848 zo dňa 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní, súčasťou informácie uvedenej v odseku 1, poskytnutej prostredníctvom individuálneho oznamu, sú časové lehoty, pokuty stanovené v súvislosti s týmito časovými lehotami, označenie orgánu alebo úradu oprávneného prijímať prihlášky pohľadávok a všetky iné stanovené opatrenia. V tomto ozname sa musí uviesť aj to, či veritelia, ktorých pohľadávky sú prednostné alebo kryté vecným právom, musia svoje pohľadávky prihlasovať. K oznamu sa pripojí aj kópia štandardného formulára prihlášky pohľadávok uvedeného v článku 55 alebo informácie o tom, kde je takýto formulár k dispozícii.

39. Podľa § 1 ods. 1 vyhlášky, na účely určenia platobnej neschopnosti sa platobne neschopným rozumie ten, kto má viac ako jedného veriteľa, viac ako jeden peňažný záväzok 30 dní po lehote splatnosti a koho peňažné záväzky 30 dní po lehote splatnosti nie sú kryté jeho finančným majetkom, ktorým sa rozumiejú

- peňažné prostriedky,
- pohľadávky z účtu, vkladu alebo inej formy vkladu v banke alebo v pobočke zahraničnej banky, alebo v zahraničnej banke so sídlom v členskom štáte Organizácie pre ekonomickú spoluprácu a rozvoj s výpovednou lehotou kratšou ako tri mesiace,
- peňažné pohľadávky a dlhové cenné papiere, ktorých lehota splatnosti uplynie do 30 dní, ak možno s odbornou starostlivosťou odôvodnene predpokladať ich riadne a včasné splnenie,
- peňažné pohľadávky a dlhové cenné papiere po lehote splatnosti nie viac ako 30 dní, ak možno s odbornou starostlivosťou odôvodnene predpokladať ich riadne splnenie do 30 dní od uplynutia lehoty ich splatnosti,
- peňažné pohľadávky a dlhové cenné papiere, ktoré sú splatné na požiadanie (na videnie), ak možno s odbornou starostlivosťou odôvodnene predpokladať ich riadne a včasné splnenie, ak by sa o ich splatenie požiadalo nasledujúci deň.

40. Podľa § 1 ods. 3 vyhlášky na účely odseku 1 sa neprihliada na peňažný záväzok 30 dní po lehote splatnosti, o ktorom vedie dlžník s veriteľom vzájomné rokovanie o zmene jeho splatnosti alebo o inej jeho reštrukturalizácii a veriteľ má záujem rokovanie viesť, čo dlžníkovi písomne v čase rokovania potvrdil.

41. Odvolací súd považuje zo spisu za nesporne zistené, že uznesením zo dňa 06.09.2021 sp. zn. 3CoKR/31/2021 Krajský súd v Bratislave potvrdil uznesenie Okresného súdu Trnava č.k. 36R/1/2021-209 zo dňa 02.07.2021, ktorým súd prvej inštancie zastavil reštrukturalizačné konanie na tom skutkovom základe, že preskúmaním reštrukturalizačného posudku vypracovaného správcom JUDr. Ladislavom Zelenszkym, zn. správcu 1328, zo dňa 08.03.2021 zistil, že tento nespĺňa náležitosti podľa § 110 ods. 1 písm. d), d), e), f), g) ZKR, a nie sú splnené predpoklady vyžadované podľa § 116 ods. 2 písm. e) ZKR, pre nesplnenie podmienok vyžadovaných § 109 ods. 3 písm. d), f) a g) ZKR.

42. Uznesením konkurzného súdu zo dňa 14. marca 2022, č.k. 26K/11/2021-287, súd zamietol návrh dlžníka na prerušenie konania a zároveň vyhlásil konkurz na majetok dlžníka, spolu s ustanovením správcu a ďalšími náležitosťami podľa ZKR. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie dlžník, ktorý sa nestotožnil so závermi konkurzného súdu v bodoch 25. a 26. odôvodnenia rozhodnutia, zopakoval svoju argumentáciu a namietal spornosť veriteľovej pohľadávky (resp. časti pohľadávky), spornosť pohľadávok ostatných veriteľov, tvrdil, že osvedčil svoju platobnú schopnosť a zároveň poukázal na nesprávnosť názoru konkurzného súdu v bode 30. odôvodnenia uznesenia.

43. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní dlžník neargumentuje žiadnymi novými skutočnosťami a dôkazmi v zmysle § 366 CSP, s ktorými by sa súd prvej inštancie riadne v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal a ktoré by mali za následok zmenu konajúcim súdom zisteného stavu alebo jeho právneho hodnotenia. Z konania pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom iný, než napadnutým rozhodnutím vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd uvádza nasledovné:

44. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 26K/11/2021 zistil, že súd prvej inštancie postupoval vecne správne. Ustálená judikatúra všeobecných súdov a Ústavného súdu SR, ako aj odborná literatúra (viď napr. Komentár k ZKR Doc. JUDr. Milan Ďurica, PhD.), už v dostatočnej miere ustálila právny záver, že pre účely vyhlásenia konkurzu sa aktívna legitímácia spája len s osvedčenou a nespornou pohľadávkou veriteľa, ktorej hmotnoprávny základ a existenciu je konkurzný súd spôsobilý zistiť (má ju za preukázanú) bez potreby dokazovania týchto skutočností.

45. Navrhovateľ je povinný svoju pohľadávku osvedčiť natoľko, aby nebolo potrebné o existencii jeho pohľadávky viesť rozsiahle dokazovanie. Súd správne ustálil, že navrhovateľ svoju pohľadávku preukázal platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 29.11.2019 sp. zn. 31Up/1658/2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.12.2019 a ktorým uložil súd dlžníkovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 543.271,11 EUR, vrátane úroku z omeškania z jednotlivých dlžných súm.

46. Samozrejme aj exekučný titul je možné spochybníť tak, aby bolo možné už právoplatne priznanú pohľadávku považovať za spornú v zmysle §19 ods.1 písm. c) ZKR. Takéto spochybnenie však musí byť natoľko presvedčivé a zásadné, že je možné s dostatočnou istotou predpokladať zánik tohto exekučného titulu. V každom prípade by však dôvody, ktoré majú spôsobiť zánik takéhoto exekučného titulu, mali nastať až po právoplatnosti príslušného exekučného titulu (skôr existujúce dôvody mali a mohli byť uplatnené priamo v konaní vo veci samej - zásada „právo patrí bdelym“).

47. Dlžník označil uvedenú pohľadávku veriteľa za spornú z dôvodu, že táto vo výške 227.677 EUR zanikla na základe jednostranného zápočtu dlžníka zo dňa 11.11.2021 ktorým si započítal voči navrhovateľovi svoju pohľadávku titulom náhrady škody. Zvyšná časť pohľadávky navrhovateľa vo výške 315.604,11 EUR je sporná z dôvodu, že v tejto časti si dlžník uplatnil nárok na zľavu z ceny za dodávku nerezového materiálu.

48. Odvolací súd sa stotožnil so zistením skutkového stavu konkurzným súdom, ktorý ustálil, že dlžník podaním zo dňa 09.11.2021 vyzval navrhovateľa na náhradu škody v podobe ušlého zisku vo výške 227.677 EUR, pričom žiadnym spôsobom nepreukázal porušenie zmluvnej povinnosti zo strany navrhovateľa, ktorá by mu mala vyplývať z kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 01.08.2008.

49. Rovnako nebolo hodnoverným spôsobom preukázané, že by dlžníkovi vznikol nárok na zľavu z jednotlivých cien faktúr, ktorý si uplatnil voči zostatku pohľadávky navrhovateľa vo výške 315.604 EUR, pričom samotné konštatovanie dlžníka, že má takýto nárok, lebo dodávateľské ceny boli vyššie ako trhové, nemôže mať za následok spochybnenie existencie navrhovateľovej pohľadávky.

50. Zhrňujúc uvedené, aktívne legitimovanou osobou na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu je len veriteľ, ktorý má nespornú pohľadávku voči dlžníkovi, 30 dní po lehote splatnosti. Na prípadné sporné pohľadávky súd pri rozhodovaní o vyhlásení konkurzu neprihliada a tieto nie sú spôsobilé založiť navrhujúcemu veriteľovi aktívnu legitimáciu na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu. Účelom konkurzného konania nie je zisťovanie existencie sporných pohľadávok. Splnenie podmienok na vyhlásenie konkurzu musí navrhujúci veriteľ osvedčiť bez toho, aby bolo potrebné o existencii jeho pohľadávky viesť rozsiahle dokazovanie, ktoré je zverené len sporovému konaniu.

51. Neobstojí preto tvrdenie dlžníka, že nemal povinnosť preukazovať v konkurznom konaní porušenie zmluvnej povinnosti zo strany navrhovateľa. Odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že pre zamietnutie návrhu na vyhlásenie konkurzu postačuje osvedčiť spornosť u tých pohľadávok, ktoré sa týkajú veriteľa, ktorý podal návrh na vyhlásenie konkurzu. V prípade nedostatku aktívnej legitimácie veriteľa-navrhovateľa je už bezpredmetné skúmať, či dlžník úspešne absolvoval test platobnej schopnosti, keďže neboli splnené všetky podmienky na vyhlásenie konkurzu. K skúmaniu a osvedčovaniu platobnej schopnosti dochádza v konkurznom konaní iba za predpokladu, že navrhovateľ má aktívnu legitimáciu. Odvolací súd v tejto súvislosti zastáva názor, že je na dlžníkovi, aby využil všetky prostriedky a uplatnil akékoľvek dôkazy, ktorými osvedčí svoju platobnú schopnosť alebo neoprávnenosť návrhu na vyhlásenie konkurzu, nedostatok aktívnej vecnej legitimácie, resp. zánik spôsobilosti navrhovateľa byť účastníkom konania a pod. (bližšie pozri Ďurica M. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár. Bratislava: C.H. Beck, 2012 s. 111 a nasl.)

52. Z preloženého Oznámenia o jednostrannom započítaní vzájomných pohľadávok vyplýva, že tento úkon bol zo strany dlžníka uskutočnený dňa 11.11.2021, teda skoro tri roky potom ako platobný rozkaz, ktorým bola navrhovateľovi- veriteľovi súdom priznaná pohľadávka vo výške 543.271,11 EUR a šesť mesiacov potom, ako bolo začaté konkurzné konanie. Takéto konanie sa aj vzhľadom k tomu, že dlžník rovnakým spôsobom postupoval a teda tvrdil zánik pohľadávok tým, že uskutočnil úkon jednostranného započítania a tiež tvrdil spornosť pohľadávok v ich zvyšku aj voči ďalším v návrhu označeným veriteľom a to WERTHEIM Poduction s.r.o. a SCHINDLER ESKALÁTORY s.r.o., nemožno označiť inak, ako účelové a špekulatívne.

S poukazom na uvedené má odvolací súd v zhode s názorom konkurzného súdu za to, že dlžník nepreukázal spornosť pohľadávky navrhovateľa- veriteľa a tento je subjektom aktívne legitimovaným na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu.

53. K námietke dlžníka, že nesprávnym posúdením osvedčenia spornosti pohľadávky navrhovateľa, ako i ďalších navrhovateľom označených pohľadávok, došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces z dôvodu, že súd z predložených dôkazov ustálil, že nie je možné konštatovať, že dlžník nebol ku dňu podania návrhu na vyhlásenie konkurzu platobne neschopný, odvolací súd uvádza, že nie je povinnosťou konkurzného súdu vykonávať dokazovanie o tom, či pohľadávka veriteľa (navrhovateľa) skutočne existuje čo má byť predmetom sporového konania. Odvolací súd sa preto nestotožnil s tvrdením dlžníka, že v tomto konaní bolo porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces. Odvolací súd zastáva právny názor, že konkurzný súd sa dostatočne vyčerpávajúco vysporiadal so všetkými náležitosťami potrebnými pre vyhlásenie konkurzu. Odvolací súd sa teda nestotožnil s názorom dlžníka, že súd v tomto konaní na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a to vo vzťahu k platobnej schopnosti dlžníka. Odvolací súd preto nemá preukázané, že dlžník osvedčil v konaní pred súdom svoju platobnú schopnosť, a to s poukazom na § 4 ods. 1 v spojení s § 5 a 6 vyhlášky č. 665/2005 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia ZKR. Úlohou dlžníka nie je len rozporovať tvrdenia navrhovateľa, ale aj hodnoverne osvedčiť ním tvrdený rozpor, čo sa v tomto prípade nestalo.

Súčasťou obsahu práva na spravodlivé súdne konanie je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne odpovie na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti

takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech (nevyhovenie návrhu) v konaní pred všeobecným súdom (napr. I. ÚS 8/96, III. ÚS 197/02, III. ÚS 284/08).

54. K samotnému započítaciemu prejavu dlžníka, odvolací súd poukazuje na správnosť záverov súdu prvej inštancie, že nie je možné započítať zaniknutú pohľadávku dlžníka s pohľadávkou veriteľa WERTHEIM Production s.r.o.. Neobstojí tvrdenie dlžníka, že jednostranný zápočet zo dňa 27.04.2021 je neplatný, pričom predmetnú listinu ako dôkaz v konaní predložil samotný dlžník na pojednávaní dňa 16.11.2021, a v tom čase platnosť jednostranného zápočtu nerozporoval, neplatnosť namietol až v oznámení o jednostrannom započítaní vzájomných pohľadávok zo dňa 02.12.2021, pričom dôvody neplatnosti bližšie nešpecifikoval. Vzhľadom na vyššie uvedené súd aj pohľadávku veriteľa WERTHEIM Production s.r.o. považoval za nespornú.

55. Na podporu svojich tvrdení, odvolací súd dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 18. júna 2014, sp. zn. II. ÚS 300/2014, podľa ktorého, zmyslu a účelu právnej úpravy zákona o konkurze a reštrukturalizácii preto zodpovedá iba taký výklad citovaných ustanovení tohto zákona, ktorý vylučuje v prípade, ak by obsah konkurzného spisu ako celok nepotvrdzoval existenciu hmotnoprávneho vzťahu medzi navrhovateľom a dlžníkom, ktorého obsahom je pohľadávka navrhovateľa voči dlžníkovi, vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka. Nemožno totiž pripustiť, aby bol konkurz na majetok dlžníka vyhlásený na návrh osoby, ktorá nie je veriteľom dlžníka. Rovnako v tomto štádiu konkurzného konania je z rovnakého dôvodu vylúčené, aby za tejto situácie pre vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka postačovala existencia iných veriteľov (hoc aj s nespornou pohľadávkou voči dlžníkovi), z ktorých však žiaden návrh na vyhlásenie konkurzu voči dlžníkovi so zákonom predpísanými náležitosťami nepodal.

Z tohto rozhodnutia vyplýva, že pre zamietnutie návrhu na vyhlásenie konkurzu postačuje osvedčiť spornosť u tých pohľadávok, ktoré sa týkajú veriteľa, ktorý podal návrh na vyhlásenie konkurzu. V prípade nedostatku aktívnej legitímácie veriteľa-navrhovateľa je už bezpredmetné skúmať, či dlžník úspešne absolvoval test platobnej schopnosti, keďže neboli splnené všetky podmienky na vyhlásenie konkurzu. K skúmaniu a osvedčovaniu platobnej schopnosti dochádza v konkurznom konaní iba za predpokladu, že navrhovateľ má aktívnu legitímáciu. Osoba bez aktívnej legitímácie totiž nemá právo domôcť sa osvedčenia dlžníkovho úpadku.

56. Podľa uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3CoKR/5/2017 zo dňa 23.02.2017, existencia navrhovateľovej pohľadávky voči dlžníkovi musí byť totiž v návrhu osvedčená do takej miery, že o nej nemožno pochybovať. Aktívne legitimovaným na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu je teda len ten veriteľ, ktorý má nespornú pohľadávku voči dlžníkovi 30 dní po lehote splatnosti (§ 11 ods. 3 v spojení s § 12 ods. 2 ZKR). Na prípadné sporné pohľadávky veriteľa súd neprihliada, preto tieto nie sú spôsobilé založiť navrhovateľovi aktívnu legitímáciu na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu.

57. Účelom konkurzného konania nie je zisťovanie existencie nesporných pohľadávok. Konkurzný súd dokazovanie vykonáva len v otázke naplnenia hmotnoprávnych podmienok, ktoré vyplývajú z ust. § 3 ods. 2, ods. 3 ZKR (otázka posúdenia úpadku dlžníka označeného v návrhu na vyhlásenie konkurzu). Navrhovateľ je povinný svoju pohľadávku osvedčiť natoľko, aby nebolo potrebné o existencii jeho pohľadávky viesť rozsiahle dokazovanie. Otázka preukázania alebo nepreukázania spornej pohľadávky musí byť vždy predmetom samostatného sporového konania, pričom konkurzný súd nemôže viesť v rámci konkurzného konania rozsiahle dokazovanie vo veci preukázania právneho základu, výšky pohľadávky, ktorej spornosť sa v konaní namieta. Uvedené závery korešponujú s judikatúrou, ktorá sa vyvinula v otázke posudzovania aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok ním označeného dlžníka (napr. uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica 4CoKR/24/2014 <<http://merit.sl.v.cz/4CoKR/24/2014>>, ako aj uznesenie Krajského súdu v Bratislave vydaného v konaní pod č. k. 2CoKR/778/2013 <<http://merit.sl.v.cz/2CoKR/778/2013>> zo dňa 14.11.2013, ako aj uznesenie Krajského súdu v Bratislave vydaného v konaní pod č. k. 2CoKR42/2013-147 zo dňa 22.08.2013). V posudzovanej právnej veci preto, podľa názoru odvolacieho

súdu, označený dlžník nedostatočne označil spornosť navrhovateľom uplatnenej pohľadávky. Súd prvej inštancie preto postupoval vecne správne, ak konštatoval, že spornosť pohľadávok veriteľov nemožno označiť inak, ako účelové a špekulatívne.

58. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

59. Podľa § 392 CSP, odvolací súd rozhoduje rozsudkom, ak potvrdzuje alebo mení rozsudok, inak rozhoduje uznesením.

60. Vzhľadom na vyššie uvedené Krajský súd v Bratislave odvolací súd potvrdil odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vydané v konaní č. k. 26K/11/2021-287 zo dňa 14. marca 2022, ako vo výroku vecne správne, pretože nevzhladol za dôvodné odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP.

61. Na záver považuje odvolací súd za potrebné doplniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16.11.2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

62. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že navrhovateľovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech v plnom rozsahu, priznal nárok na náhradu trov konania proti dlžníkovi.

63. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).